

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

30. NEDELJA MED LETOM - ŽEGNANJSKA NEDELJA - 25. oktober 2020

Obhajanje godu Simona in Juda Tadeja, zavetnikov rudniške župnije

Ob 8.00: + Mari Grabner, + starši Žagar in Darko Jurman

Za žive in pokojne župljane (g. Lamovšek Marjan na Rakovniku)

Ob 10.00: + Anton Debevc, obletna in + Lojzka, Franc in Jože Debevc

Ponedeljek: 26. 10. 2020

Lucijan in Marcijan, mučenca

Ob 18.30: + Jožef Štrubelj, 7. dan pogreba

Torek: 27. 10. 2020

Sabina Avilska, mučenka

Ob 18.30: + Ana Miklič, po namenu Perhal Jožice

Sreda: 28. 10. 2020

Simon in Juda Tadej, apostola, farna zavetnika

CELODNEVNO ČEŠČENJE SVETEGA REŠNJEGA TELESA

Ob 8.00: + Ana Černe, po namenu družine Hribar iz Šmarja

Ob 18.30: + Marija Okorn-Adamčeva in Alojzij Okorn, obletna

Četrtek: 29. 10. 2020

Mihael Rua, duhovnik, prvi don Boskov naslednik

Ob 18.30: + duhovnik-kanonik Franc Erklavec in vsi + iz družine Erklavec

Petek: 30. 10. 2020

Marcel, mučenec

Ob 18.30: + Rudolf Mavec, obletna

Sobota: 31. 10. 2020

Volbenk (Bolfenk), škof; Dan reformacije, d.p.d.

Ob 18.30: + Tadeja Zupančič, ob godu

31. NEDELJA MED LETOM - 1. november 2020

VSI SVETI - dan spomina na mrtve - državni praznik

Ob 8.00: + Andrej Pogačnik

Ob 10.00: + Jožefa Jager, po namenu Lojzeta Okorna z družino

Ob 14.00: za žive in pokojne župljane



Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 25. 10 - 1. 11. 2020

Zahvala in čestitke za vaše delo vere, napor ljubezni in vztrajnost upanja

Pomislimo na veliko stisko zadnjih mesecev s koronavirusom. Kje je upanje, h kateremu smo poklicani? Kdo sluti kaj od tega, da se kristjani lahko skupno zoperstavijo vsem krizam? Da svojo moč črpajo iz veselja v Bogu? Da se ne bojijo sprememb, novih začetkov. Bog, ki se v našem času zdi tako odmaknjen, je **“Jaz sem, ki sem”**. Je navzoč in izkustven tam, kjer so kristjani. Na Rudniku, kjer smo kristjani.

Veselje v Bogu je nalezljivo. *“Česar polno je srce, to usta govore”*. Je moje srce polno Boga? Ali pa samo v glavi gojimo obrede, ohranjamo običaje, reproduciramo naučeno, postavljamo in izpolnjujemo zakone? Potem naše srce ne more prekipevati.



Bi se Pavel mogel tudi nam, kakor tesaloniški Cerkvi (1 Tes 1,5-10) zahvaliti za to, kar se dela v našem rudniškem občestvu - ne samo med zidovi cerkve in v mejah župnije? Danes, na nedeljo našega žegnjanja, berimo njegove vrstice kot spodbudo, kot poziv, da postanemo gibalo veselega oznanila. *Da od nas odjekne Gospodova beseda ne samo po krajih, kjer bivamo, ampak da se naša vera razširi čez te kraje.*

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

▼ **Farno žegnanje** je vsako leto lepa priložnost za župnika, da se zahvali svojim župljanom za njihov delež pri skupni rasti v veri in udeleženiosti pri izgradnji občestva. Žal letos slovesnega praznovanja ne moremo imeti zaradi koronavirusa in upoštevanja strogih ukrepov za njegovo zaježitev. Tudi ponovitev zlate maše g. dr. Alojzija Slavka Snoja bomo praznovali brž ko bo mogoče. Kakor je bilo že prejšnjikrat oznanjeno, tudi tokrat prosimo, da svoje darove namesto ofra in srečelova za odplačilo posojila za naš novi pastoralni dom, ki nam tako dobro služi, nakažete na naš transakcijski račun ali osebno prinesete v župnišče. Še vedno bomo potrebovali našo cerkev in njene hrame. Tudi če nas trenutno ni notri, živijo in potrebujejo našo redno oskrbo. So pomniki naše vere in kulture ter kažipot k Bogu tudi drugim. In z našega hriba se to daleč vidi in razširja! Bog plačaj za Vaš velikodušni dar!

▼ **V sredo, 28. oktobra, na god naših farnih zavetnikov sv. Simona in Juda Tadeja, bo celodnevno češčenje Svetega Rešnjega Telesa**. Sporeda ne objavljamo iz znanega razloga, cerkev pa bo ves dan odprta, razen od 12. do 15. ure. Posvetite nekaj minut dneva češčenju Najsvetejšega, saj še zlasti v tem času korone izkušamo, kako smo nemočni pred boleznijo in da potrebujemo moč z višave, pred vsem pa se zahvaljujmo Bogu, da je med nami, da nam ohranja življenje, da vidi našo stisko in nas lahko reši.



Vrata v nesmrtnost

Gospod pozna njihova imena - v to upanje lahko izpustimo naše drage rajne. Da so pri Njem vsi na varnem, v to upanje bi radi nekoč tudi sami umrli. To upanje ni vedno preprosto. Okrepi me Gospod že zdaj in v uri umiranja.

Prihodnjo nedeljo obhajamo praznik Vseh svetih. Maše bodo kot običajno na ta dan ob 8. in 10. uri dopoldne ter ob 14. uri popoldne. Maševal bom po namenih, napisanih v Oznanilih, seveda brez prisotnosti vernikov do preklica. Na pokopališču ne bo skupnih popoldanskih molitev za rajne. Cerkev bo odprta za molitev rožnega venca. Na vernih duš dan po deseti maši bo župnik sam opravil molitve za pokojne in blagoslov grobov.



Posamezno in skupno

Duhovnika so poklicali v bolnišnico k umirajočemu možu. Želel je še enkrat prejeti sveto Obhajilo. Prav zavestno in pozorno je še zmožel slediti molitvam in jih deloma tudi skupno izgovarjati. Ker je težko požiral, ga je duhovnik, preden mu je hotel dati Kruh, vprašal, če bi zaužil samo košček Hostije. Malo je pomislil, nato pa rekel: "Radi bi Kruh delil z mojo ženo." Tako so naredili. Oba sta vzela svoj košček Kruha in ga precej dolgo držala na svojih dlaneh. Mož je hotel svoj zadnji obed in tolažbo, ki jo je pri tem občutil, deliti s svojo ženo. In ponoči je umrl.

28. oktobra, na dan celodnevnega češčenja sv. Rešnjega Telesa, praznujemo, da je Jezus v svojem Telesu, v Hostiji, med nami. Pri svoji zadnji večerji je svoj Kruh delil s prijatelji. Iskal je tolažbo zase - občestvo z njegovimi sopotniki ga je krepilo. In hkrati je On tolažil nje, s katerimi je delil svoje življenje. *To delajte v moji spomin*, reče Jezus. Svojim prijateljem Jezus obljubi, da bo ostal pri njih, če bodo mislili nanj in svoj kruh delil med seboj.

Vsak od nas je osebno sveti Kruh pri maši. In vendar ga jémo tudi skupno. Jémo od istega Kruha. Jezusova bližina velja nam kot posameznikom in kot občestvu tistih, ki mislijo na Jezusa. In to najlepše pride do izraza, ko skozi ves dan prihajamo osebno častiti Jezusa kot rudniško župnijsko občestvo.

Kruh pri maši je Kristusovo telo. Pri zaužitju Kruh v naših ustih izgine, toda Kristusovo telo ostane. To smo namreč mi, kot rudniško občestvo Cerkve, kot Kristusovi bratje in sestre, kot soljudje.

Omenjeni umirajoči je to razumel: Jezus nas vodi k soljudem, povezuje nas med seboj. Tolažba, ki mi jo daje Jezusova bližina, se želi deliti. V skupnem uživanju Kruha, v znamenju bližine do drugega, v držanju za roko - kot pri možu in ženi v bolnišnici.



Dragi rudniški farani, če kdaj, v tem korona času čutimo, da potrebujemo Jezusovo bližino in tolažbo, kakor tudi bližino in tolažbo drug drugega. Spoznali smo, kako smo krhki in zbegani, vsi poklicani, da najdemo pot drug k drugemu in držimo skupaj, da smo si blizu, tudi pri češčenju Najsvetejšega. Spomnimo se na naše verne prednike, kako so v času preizkušenj, hudih kot je danes koronavirus, še bolj cenili cerkve in jih popravljali, obhajali procesije in druge pobožnosti, ustanavljali molitvene in dobrodelne bratovščine, postavljali kapelice in druga verska znamenja, molili po domovih. Naša cerkev bo odprla svoja vrata, za vsakega od vas ...; z Bogom, povezani v molitvi in pazljivosti drug na drugega bomo zmogli premagati ta hudi čas in na novo zaživeti. Gospodovo telo, ki ga danes častimo, je Kruh, o katerem je Jezus rekel: **"Vzemite, to je moje telo"**, in **"Kdor je moje meso, ostane v meni in jaz v njem"**. To Jezusovo telo smo mi sami kot občestvo tistih, ki se izrekajo za Jezusa in se trudijo slediti njegovemu mišljenju in ravnanju. To občestvo v Jezusu na ta dan češčenja ustvarjamo in praznujemo.